

CVIČEBNÍ LISTY.

Příloha „Vojenských Rozhledů“.

Číslo 3.

Ročník III.

Příprava pro Válečnou školu.

Štábní kapitán generálního štábu Ladislav Šandera:

Autorské řešení námětu čís. 16.

A.

5. pěší pluk a I/1 oddíl byly ubytovány 1. září večer v Hostinném (Arnau) s úlohou zajistiti přechod přes Labe u Hostinného.

Podle poslední zprávy na sklonku dne jsou nepřátelské jezdecké částice 13 km daleko, hlavní voj jezdecký 21 km. Další nepřátelské voje pak asi 31 km. Nevíme, zda tyto částice zůstanou na místě, či budou-li pochodovati dále za noci. Dlužno tedy míti na zřeteli možnost, že se nepřítel za noci objeví před námi s jezdeckým, podporovaným pěšími jednotkami, dopravovanými na vozech nebo autech. Vojska z Liebau mohla by doraziti až v hodinách ranních.

Je tedy možno, že naše přední stráž bude za noci nepřitelem napadeny a jest proto třeba zajistiti jim dělostřeleckou podporu.

Do jaké míry bude dělostřelectvu možno podporovati tento boj?

Víme, že zastřelování dělostřelectva v noci je věc dosti obtížná, často velice zdoluhavá a proto je výsledek střelby nejistý. Dobrých výsledků můžeme očekávati pouze tehdy, když jsme připravili střelbu za dne na jistá místa, pokud možno, nejpřesněji. Zajímá nás, která to budou místa, na něž připravíme svou střelbu, neboť nepřítel zde ještě není.

Avšak i když tu nepřítel není, můžeme přece podle terénu a podle toho, že bude postupovati v noci, souditi, na kterých místech nebo v kterých prostorech se pravděpodobně objeví.

Víme ze zkušenosti, že v noci nelze postupovati přímo přes pole, neboť orientace je velice nesnadná. Zvláště zde v tomto případě je to takřka nemožno, neboť terén, silně pahorkovitý, je přímo poset lesy a lesními parcelami. Mimo to jde tu hlavně o jezdecký, které v noci v lesnaté krajině vůbec nemůže postupovati mimo cesty. Z toho plyne, že můžeme nepřitele očekávati jen po cestách a v jejich přímé blízkosti. Studium mapy nám ukáže, které cesty to jsou.

Se zřetelem na nastávající hlavní zkoušky do Válečné školy ve dnech 26.—29. března bylo nutno vyhraditi ještě toto číslo Cvičebních Listů „Přípravce pro Válečnou školu“. Příští číslo vyjde s obvyklými rubrikami. Pozn. redakce.

Vidíme především, že nejkratší cestou jest cesta Trutnov—Vlčice (Wildschütz)—Černná (Tscherma)—Hostinné. Proto jest také nejdůležitější, neboť je nejpravděpodobnějším přibližovacím směrem nepřítele. Sledujeme-li tuto cestu až k Hostinnému, vidíme, že u kapličky v Bürger Wald odbočuje průsek směrem na Hostinné, který poskytuje dobrou orientační pomůcku v noci a v lese vůbec. Noční útok ve směru Černná—Hostinné vedený, může se tedy zde i do jisté míry rozvinouti.

Druhá cesta, po které by se nepřítel mohl přiblížiti, jest silnice Trutnov—Jungbuch—Leopold—Arnsdorf—Hostinné. Tato cesta je delší prvé a nepřítel nemůže ji nikdy opustiti, neboť vede úzkým údolím s dosti strmými, lesnatými svahy. Proto je také tento směr méně nebezpečný.

Co se týče dělostřelectva, tedy můžeme po předešlých úvahách říci, že zaujme posice tak, aby mu bylo možno střeliti dvěma bateriemi ve směru Černná a jednou baterií ve směru Arnsdorf. Tak jsme dbali na větší nebezpečí ze směru Černná. Baterie si připraví prvky střelby a jinak vše potřebné pro střelbu v noci na prostory, o kterých jsme již dříve řekli, že tam nepřítele očekáváme.

Vidíme, že opatření, učiněná u dělostřelectva, závisí z velké části na opatřeních, která učinil velitel pěšího pluku u pěchoty.

Dále je třeba zajistiti spojení s předními strážemi, aby zajištěno bylo rychlé dodávání zprávy o tom, že nepřítel se blíží, aby byl jasně určen prostor, kde jest a konečně aby byla umožněna kontrola palby. Učiníme nejlépe, vyšleme-li styčné hlídky k hlavním strážím, které uzavírají silnici Černná—Hostinné a údolí Arnsdorf—Hostinné.

Mimo to nás zajímá, zda baterie zahájí palbu jen na žádost pěchoty, či na zvláštní rozkaz velitele oddílu. Je třeba, aby palba byla zahájena jen na rozkaz velitele oddílu, neboť by se jinak mohlo státi, že by se při každé malicherné přestřelce, vzniklé tím, že se objevila nějaká malá nepřátelská hlídka, nebo že vlastní hlídky zahájí palbu na nějaký domnělý pohyb, rozpoutala zbytečně dělostřelecká palba. Dále jest pamatovati na to, že pěchota v jisté době vysílá hlídky kupředu a proto je třeba, aby si velitel oddílu ponechal v ruce rozhodnutí o zahájení palby.

Jinak jest dělostřelectvo ubytováno takto:

Baterie jsou v posicích, jak jsme již řekli, a u každé baterie je jedna četa v hotovosti, t. j. obsluha spí u děl. Koně a ostatní mužstvo je ubytováno poblíže baterie a odpočívá. Baterie mají sestavené malé stráže, které hlídají pouze vlastní parky. Každá baterie má u velitele oddílu svoji spojku a je s ním telefonicky spojena. Velitel oddílu má u velitele 5. pěšího pluku svého styčného poddůstojníka a je s ním telefonicky spojen, nebydlí-li s velitelem pluku ve stejném domě. Styčné hlídky jsou telefonicky spojeny s velitelem oddílu.

Pro poplach bude nařízeno, že baterie budou plně obsazené, koně zapřaženy a vše očekává na svých místech dalších rozkazů.

Rozkazy pro ubytování a provedení opatření pro noc udělí velitel oddílu ústně a osobně velitelům baterií po provedené obhlídce. Jako potvrzení těchto ústních rozkazů vydá později rozkaz psaný, který obsahuje vše, co postupně ústně nařídil. Rozkaz může býti asi takový:

1. pěší divise.
1. dělostřelecký pluk.
I. oddíl.
Čís. jed.
Mapy 1 : 75.000.

SV 1. září 1923
18 (osmnáct) hodin.

ROZKAZ

pro přenocování.

- I. Nepřítel dosáhl prostoru Liebau a s jezdeckem Žacléře. Jezdecké částky pronikly až do Trutnova.
- II. I/5 oddíl nocuje s 5. pěším plukem v Hostinném a má za úkol zajistiti zde společně s pěším plukem přechod přes Labe.
- III. Oddíl bude ubytován v jižním cípu Hostinného, od náměstí počínajíc, podle poukazů ubytovatelů.
Baterie zaujmou posice v trojúhelníku: železniční trať—Forst Bach—jihovýchodní okraj Hostinného, na místech určených při obhlídce.

Úkoly:

- Baterie čís. 1. připraví palebnou přehradu před přední stráží u Buschhäuser a palbu rušivou do Čermná.
- Baterie čís. 2. připraví palebnou přehradu před přední stráží na okraji lesa na severovýchod od kapličky v Bürger Wald a palbu rušivou na silnici Čermná—Hostinné.
- Baterie čís. 3. připraví palebnou přehradu před přední stráží, které stojí na silnici Hostinné—Arnsdorf, na východ od kříže 443 a palbu rušivou na silnici Hostinné—Arnsdorf a rozcestí v Arnsdorf. Baterie připraví vše nutné pro střelbu v noci.
- IV. Baterie čís. 1 vyšle styčnou hlídku k hlavní stráží u kapličky v Bürger Wald. Úkol: zajistiti spojení s pěchotou a kontrola palby.
Baterie čís. 3 vyšle styčnou hlídku se stejným úkolem k hlavní stráží na úpatí 443 na silnici Hostinné—Arnsdorf.
Styčné hlídky a baterie se spojí s svým stanovištěm telefonicky.
Mimo to vyšle každá baterie jednu spojku k mému bydlišti.
- V. Baterie zahájí palbu pouze na můj rozkaz.
- VI. Dojde-li k poplachu: baterie se připraví k boji; kolesny a trény, připraveny k pochodu, očekávají na svých shromaždištích další rozkazy.

Velitel I/5 oddílu
N. N.

Dostanou:
Pt. 1—3,
vel. 5. pěš. pl.,
vel. 1. děl. pl.

B.

Kterými prostředky disponuje od pluku oddělený oddíl I/1, probíratí nebudu pro nedostatek místa a doporučuji ke studiu služební předpisy: Org. 9, Mob. 9.

Než můžeme řešiti uspořádání dělostřelectva v proudu, je třeba znáti sestavení pěšího pluku. Můžeme předpokládati, že pluk bude mít jeden prapor jako předvoj a dva prapory jako hlavní voj. Bitevní trény potáhnou za svými prapory, ostatek trénu bude sloučen a bude následovati za plukem.

Zajímá nás otázka, zda dáme k předvoji dělostřelectvo čili ne. Není-li předvojem pluk, nedáváme zásadně k předvoji dělostřelectva. Jinak by to znamenalo přílišné zatížení každého jiného menšího předvoje, který jest povinen zajistiti celý dlouhý dělostřelecký proud. Dělostřelectvo by bylo také v tomto případě posunuto příliš vpřed a vydáno všem překvapením. Dále by se mohlo státi, že by se oddíl musil vraceti, aby mohl zaujmouti výhodné postavení, kdyby předvoj narazil na nepřítele, neboť má příliš malou vzdálenost od čela předvoje.

Dáme-li oddíl mezi první a druhý prapor hlavního voje, bude lépe chráněn a předvoj nebude zbytečně zatěžován. Zahájení činnosti oddílu tím zpožděno nebude, když již předem, podle postupu předvoje, připravíme nasazení oddílu tím, že vyhledáme posice a pozorovatelný, které se, bude-li třeba, obsadí. Tak uplyne až k zahájení činnosti jen doba nutná k dodání rozkazu, aby oddíl zaujal posici, jakož i doba nutná k tomu, aby se oddíl přemístil ze svého stanoviště do posice.

Postupujeme-li od čela předvoje ke konci proudu, nalezneme dělostřelce u těchto částic:

1. U předvoje hlídku pátračů jedné baterie a orientačního důstojníka oddílu s úkolem obhlédnouti cesty, pozorovatelný a posice pro oddíl v pochodovém pásmu pluku podle postupu předvoje.

2. V mezeře mezi předvojem a hlavním vojem bude pochodovati velitel oddílu s velitelem pluku, a bude míti u sebe, mimo pobočníka a velitele spojovací čety, ještě spojku od každé baterie.

3. V čele hlavního voje pochodují: spojovací četa velitele oddílu, velitele baterií, každý se svým pomocným a telefonním družstvem.

4. Mezi oběma prapory hlavního voje pochodují baterie oddílu pod velením nejstaršího prvního důstojníka. Za každou baterií jede její bitevní trén.

5. U sloučených trénů pluku pochoduje zbytek trénů dělostřelectva.

C.

Jezdecké hlídky hlásily nepřátelský odpor na místech v námětu uvedených. Sílu nepřátelských částic neznáme a není úkolem jezdeckých hlídek, aby ji bojem zjistily. Víme jen, že nepřítel je zde a podle toho se musíme zařídit. Předvojový prapor nebude již dále pochodovati v proudu, nýbrž rozčlení se v úkrytu lesa do šířky a hloubky a takto rozčleněn vyrazí pak z lesa, aby postupeval proti hlášeným odporům a zmocnil se především linie na východ od Čermná. Také pěchota hlavního voje pečne se členiti do šířky tím způsobem, že čelní prapor odbočí na polní cestu, vedoucí přes Buschhäuser do Čermná a druhý prapor bude dále postupovati po silnici.

Jaká bude činnost dělostřelectva? Předvoj zahájí postup proti hlášenému nepříteli, jehož sílu neznáme. Je třeba pamatovati na to, aby pěchota mohla dostati podporu dělostřelectva v každém okamžiku. Je tedy nutné dáti dělostřelectvo do posice. Jest však také možné, že se jedná o menší nepřátelské částice, které ustoupí, jakmile rozvinutý předvoj proti nim postoupí. Pak by bylo zbytečné dávat do posice celý oddíl a to tím více, jelikož by pěchota, dosáhnouc linie výšin na východ od Čermná, musela svůj postup za-

staviti na tak dlouho, než by se oddíl přemístil za tuto linii, aby mohl dále podporovati její postup.

Abyste pěchota nebyla zdržována ve svém postupu a aby jí byla přece zajištěna dělostřelecká podpora, je nutno, aby oddíl měl od nynějška jednu část baterií v posici, hotovou k palbě, a druhou část na pochodu, za pěchotou (neboť ve vyčkávacím postavení, dokud malý náskok předvoje nedovoluje další postup), aby co nejdříve zaujala posici, až první část nebude již moci dostáti svému úkolu. Postup dělostřelectva se řídí možností podporovati pěchotu, což jest stejné jako možnost pozorovati její postup. Bude tedy postup dělostřelectva záviseti na tom, kterých výšin nebo krytů má pěchota postupně dosáhnouti, neboť odtud pěchota nepostoupí dále, dokud nemá zajištěnu další dělostřeleckou podporu. Tento způsob postupování dělostřelectva kratšími nebo delšími posuny za postupující pěchotou nazýváme přibližovací pochod dělostřelectva.

V našem případě tyto postupné linie mohou býti tyto: východní okraj lesa na kotu 488, linie výšin na východ od Čermná, linie Johanni-Hof kóta 397, linie výšin na východ od Vlčice atd.

Po těchto úvahách navrhne velitel oddílu veliteli pluku toto: Jedna baterie zaujme posici v prostoru kóty 488 s úkolem podporovati postup předvoje. Jedna baterie bude postupovati po polní cestě přes Buschhäuser do Čermná, pokud to postup předvoje dovolí. Jedna baterie zaujme vyčkávací postavení u kapličky v Bürger Wald.

Tímto uspořádáním dosáhne velitel oddílu toho, že jedna baterie je pohotově podporovati postup pěchoty až k linii výšin na východ od Čermná. Druhá baterie je na pochodu do Čermná a může co nejdříve převzít úkol podporovati pěchotu od této linie až do linie Johanni-Hof — kóta 397. Třetí je pohotově buď zesílit činnost první, bude-li toho třeba, anebo postoupiti ihned kupředu, dovolí-li to okolnosti.

Když velitel pěšího pluku tento návrh schválí, vydá velitel oddílu tyto rozkazy:

Spojkou velitelům baterií:

„Velitelé baterií se svým doprovodem ke mně.“

Spojkou veliteli pátračů u předvoje:

„Hlídkka funguje jako styčná hlídkka u předvoje. 1. baterie zaujme posici u kóty 488. Moje stanoviště postupně kóta 488, výšina u a od Čermná, Buschhäuser (na východ od Čermná).

Zatím se dostaví velitelé baterií a velitel oddílu jim nařídí ústně a osobně toto:

„Nepřítel neznámé síly hlášen na výšinách na východ od Čermná. Předvoj nastoupí přibližovací pochod proti těmto výšinám.

1. baterie zaujme postavení na jihozápadním svahu kóty 488. Pozorovatelná baterie na kotě 488. Moje stanoviště tamtéž. Úkolem baterie je podporovati postup předvoje až do linie výšin na východ od Čermná. Hlídkka pátračů u předvoje funguje jako styčná hlídkka; bylo jí to již oznámeno.

2. baterie bude pochodovati dále po polní cestě přes Buschhäuser do Čermná podle toho, jak to dovolí postup předvoje. Obhlédne posici a pozorovatelnou pro baterii v prostoru výšiny u a od Čermná. Posici zaujme teprve na můj rozkaz.

3. baterie zaujme vyčkávací postavení u kapličky v Bürger Wald. Velitel bude u mne.“

D.

Velitel oddílu navrhne: baterie, pochoduující do Čermná, zaujme posici v prostoru výšiny u **a** od Čermná, aby byla zajištěna včas podpora dalšího postupu předvoje. Baterie ve vyčkávacím postavení u kapličky v Bürger Wald nastoupí pochod přes Čermná a dosáhne, jakmile to postup předvoje dovolí, prostoru u Johanni-Hof, aby byla co nejdříve hotova podporovat další postup předvoje na Vlčici. Baterie, která je v posici u koty 488, se přesune do vyčkávacího postavení za lesem, na východ od Buschhäuser (na východ od Čermná).

Rozkazy, které velitel oddílu vydá po schválení návrhu, jsou tyto:

Spojku veliteli 2. baterie:

„Předvoj dosáhl linie výšin na východ od Čermná. Baterie zaujme posici na jihozápadním svahu výšiny u **a** od Čermná. Pozorovatelná na této výšině. Úkolem baterie jest podpora předvoje až do linie Johanni-Hof — kóta 397.“

Ústně a osobně veliteli 3. baterie:

„Baterie postoupí přes Čermná, výšinu u **a** od Čermná, do prostoru Johanni-Hof podle postupu předvoje a zaujme posici na západním svahu výšiny na jihovýchod od Johanni-Hof. Úkolem baterie bude podpora předvoje až do linie výšin na východ od Vlčice. Moje stanoviště bude u Buschhäuser, na východ od Čermná. (Není třeba, aby velitel oddílu oznámil veliteli baterie situaci, neboť velitel baterie byl u něho a je o všem orientován tak, jako velitel oddílu sám.)

Ústně a osobně veliteli 1. baterie:

„Baterie se přemístí do vyčkávacího postavení za les, na východ od Buschhäuser (na východ od Čermná). Rozkaz k přemístění dám opticky s výšiny u **a** od Čermná. Já odcházím nyní k této výšině.“

Velitel oddílu se odebere k výšině u **a** od Čermná, aby odtud mohl lépe pozorovati postup pěchoty. Když se přesvědčil, že 2. baterie je již v určené posici hotova k palbě, dá opticky dodatí rozkaz 1. baterii, aby se přesunula do nařízeného vyčkávacího postavení.

* * *

Shrneme-li vše zde řečené, seznáváme, že od okamžiku, kdy pěchota postupuje proti odporům pohyblivým, t. j. proti odporům, které nevytrvají na místě, nýbrž zmizí, aby se záhy objevily na místě novém, musí dělostřelectvo postupovati tak, aby mohlo stále podporovati pěchotu. Toho dosáhneme tím, že dáme část dělostřelectva do posice; tato pak podperuje postup pěchoty do té linie, kam až může její postup pozorovati. Druhá část dělostřelectva postupuje zatím za pěchotou, aby zaujala posici, když první část svůj úkol skončila, a aby pak převzala podporu dalšího postupu pěchoty.

Štábní kapitán generálního štábu Ladislav Šandera:

Autorské řešení námětu čís. 21.

Podle námětu čís. 21 jest pravděpodobné, že 1. pěší divise při svém postupu dne 26. ledna narazí na nepřítele a proto jest nezbytně nutné, aby byla předvojům zajištěna stálá dělostřelecká podpora. Toho dosáhneme pouze tím, že dáme dělostřelectvu postupovati po sledech tak, aby část jeho byla stále v posici hotova k palbě.

Jak rozdělíme své dělostřelectvo na tyto sledy? Jsou to zvláštní vlastnosti toho kterého materiálu, jež jej činí vhodným k tomu, aby ho bylo užito k tomuto úkolu.

Dělostřelectvo hrubé je vázáno na dobré cesty, obsazování posic u něho vyžaduje vždy delší doby, a konečně cíle, na které pravděpodobně narazíme při přibližovacím pochodu, neospravedlňují jeho nasazení. Hrubého dělostřelectva tedy při tomto manévru neužijeme.

Dělostřelectvo horské je sice způsobilé sledovati pěchotu všude, ale jeho malá pochodová rychlost je činí neschopným, aby dostihlo pěchoty, která postupovala, zatím co ono bylo v posici, aby její postup podporovalo. Tedy ani horský oddíl se nehodí pro tento náš manévr.

Zbývají nám tři oddíly lehkého pluku, které mají všechny vlastnosti, nutné pro manévr, o který běží.

Jak přiděliti tyto tři oddíly?

Nemáme žádného důvodu považovati již nyní úsek jedné brigády za důležitější než druhý. Předvoje jednotlivých brigád vystačí podle dosavadní situace každý s podporou jednoho oddílu. Přidělíme-li přece i třetí oddíl jedné z obou brigád, může se nám stát, že budeme ho potřebovati právě v úseku brigády druhé a jest obtížné bráti někomu v boji podporu, na kterou se již od počátku spoléhal, nehledíc ke ztrátě času, která plyne z nutného přesunu a zvláště obtížím, které plynou ze změny systému spojení.

Po těchto úvahách navrhne velitel divisního dělostřelectva toto:

a) Každá brigáda dostane pro podporu předvoje jeden 8 cm oddíl.

b) 10 cm oddíl a 251. oddíl utvoří skupinu za velení velitele dělostřeleckého pluku čis. 1. Tato skupina je k dispozici velitele divise a postupuje mezi 1. a 2. sledem hlavního voje, od krytu ke krytu, a připravuje svoje eventuální nasazení.

c) Hrubý dělostřelecký pluk za velení svého plukovníka postupuje za druhým sledem hlavního voje. Hlídky má vpředu a připravuje nasazení za liniemi, kde předpokládáme všeobecné rozvínutí tohoto dělostřelectva.

d) Dělostřelecká měřická rota pochoduje za hrubým plukem. Sestaví dvě pozorovací skupiny, které se budou přemísťovati postupně, a tím zajistí permanenci pozorování (viz níže).

Toto jest jen návrh v hrubých rysech pro užití dělostřelectva, ale jest již patrné, že toto rozčlenění lze velmi snadno přizpůsobiti všem eventualitám, plynoucím ze zjednání dotyku.

Podle uvedeného rozčlenění dělostřelectva budou to tedy jen oba 8 cm oddíly, které budou přímo podporovati postup předvojů a proto bude každý z těchto dvou oddílů postupovati po sledech. První sled každého oddílu bude v posici, hotov podporovati postup pěchoty, zatím co druhý bude pochodovati za pěchotou, aby zaujal posici a převzal další podporu postupu, když první sled nemůže již svému úkolu dostáti. Teoreticky by tento okamžik nastal tenkrát, když by předvoje dosáhly hranici donosnosti kusů. Víme však, že dělostřelci není donosnost vším. Aby mohl donosnosti využiti, je třeba, aby mohl svou palbu pozorovati. Bude tedy ve skutečnosti rozsah posunů obou sledů mnohem menší, než jak by to dovolovala donosnost, a bude to terén, — který určuje možnost pozorování, — jenž bude diktovati délku posunů.

Jsou-li naše předpoklady, — že se s nepřítelem setkáme na linii výšin $\triangle$ 321 Rovina, kóta 278, $\triangle$ 264 Nade vsí — správné, pak

nebude dělostřelectvo nuceno zasáhnouti, aby podporovalo vyrazení z výchozí základny příližovacího pochodu. Z opatrnosti postavíme však přece dělostřelectvo za výchozí základnu. Baterie však nezaujmou posic, nýbrž vyhledají jen pozorovatelný a připraví posice a prvky pro střelbu tak, aby mohly zahájit palbu v nejkratší době.

Studujeme-li terén, vidíme, že linie omezující postupně náš rozhled jsou tyto:

- a — $\triangle$ 326 Salzberg (u Slaného), kóta 276, kóta 299, kóta 301 Provázka;
- b — $\triangle$ 321 Revina, kóta 264 Nade vsí;
- c — Výšiny na sever od Stelčova a hřbet na sever od Vřetovického potoka;
- d — kóta 305 (na západ od Zájezd) a hřbet, který se táhne ke Kovárům;
- e — kóty 333, 317, 304.

8cm oddíly budou tedy po bateriích postupovati posuny za předvojí od jedné této linie ke druhé. Budou, pokud možno, užívat cest v pásmu příslušných brigád.

Provedení celkového manévru může býti toto:

I. Lehké dělostřelectvo:

1. Od výchozí základny až k linii a:

Bt. 1/1 ve vyčkávacím postavení v prostoru kóty 310 Na háji.

Bt. 4/1 ve vyčkávacím postavení v prostoru kóty 264 U kapličky.

Bt. 2 a 3/1 postupují za předvojem západní brigády a zaujmou posici v prostoru kóty 299 (na jihozápad od $\triangle$ 301 Provázka).

Bt. 5 a 6/1 postupují za předvojem východní brigády a zaujmou posici na severovýchodním svahu $\triangle$ 301 Provázka.

Skupina velitele lehkého pluku zaujme vyčkávací postavení s oddíly u Blahotice a Drnov.

2. Od linie a k linii b:

Bt. 2, 3, 5 a 6/1 zůstanou v posici. Bude-li dosaženo dotyku na linii b, postoupí bt. 1 a 4/1 všeobecně na stejnou výši s bateriemi 2, 3, 5 a 6/1.

Nebude-li dosaženo dotyku, postoupí bt. 4/1 a zaujme posici na západ od Z. st. Zveleňoves; bt. 1/1 postoupí a zaujme posici na jih od Želenic.

Skupina velitele lehkého pluku zůstane na místech určených v 1. bodě, jestliže bylo dosaženo dotyku na linii b, a připravuje své nasazení za hřbetem $\triangle$ 326 Salzberg — $\triangle$ 301 Provázka.

Jestliže dotyku dosaženo nebylo, přemístí se do vyčkávacího postavení na jih od Podlešín a do Želenic.

3. Od linie b k linii c:

(tak podobně dále).

II. Hrubé dělostřelectvo.

Hrubý pluk pocheduje za hlavním vojem po silnici Zlonice—Slaný—Brandýsek—Středokluky. Jeho hlídky jsou vpředu a připravují jeho nasazení především za linií a, neboť očekáváme, že dosáhneme dotyku na linii b a musíme býti připraveni k podpoře postupu předvojů na další cíle, kdyby odpor nepřítel toho vyžadoval. Dále pak bude nasazení pluku připraveno za liniemi, kde předpokládáme všeobecné rozvinutí dělostřelectva.

III. Dělostřelecká měřická rota.

Měřická rota obsahuje, mimo jiné, zvukoměrnou a plánoměrnou četou. Zvukoměrné čety při přibližovacím postupu užití nemůžeme, neboť její zařízení vyžaduje delšího času. Bude tedy vše, kromě plánoměrné čety, pochodovati za hrubým plukem. Plánoměrné čety můžeme užití jako zpravodajského orgánu velitele divisního dělostřelectva a, nepožadujeme-li práci příliš přesných, může konati pomocná pozorování i zastřelování.

Může pracovati tímto způsobem: Utvoří dvě pozorovací skupiny, které postupují za předvojem. Jedna obsadí, jakmile to jest možno, Δ 326 Salzberg a spojí se telefonicky (spoj. četa měřické roty, se spojovací osou divise (nebo s přední zpravodajskou ústřednou); druhá pokračuje v pochodu až k Δ 321 Rovina, kde se zařídí podobně. V tom okamžiku je první skupina druhou vystřídána a postupuje kupředu na nový bod, se širším rozhledem. Předpokládáme ovšem, že obě skupiny disponují rychlými dopravními prostředky (péčí velitele divise).

*

Po studiu mechanismu manévru různých částí divisního dělostřelectva zbývá nám probrati, jak je uspořádáno donášení zpráv za přibližovacího pochodu.

Otázka donášení u hrubého pluku se nevyskytne dříve, než pluk bude nasazen a lze ji potom snadno rozluštit.

Obtížnější je to u lehkého dělostřelectva, které musí z části podporovati předvoje na jejich přímou žádost, a které současně musí býti ve spojení s velitelem divisního dělostřelectva.

Velitel lehkého dělostřeleckého pluku může postupovati takto:

Určí svoje postupná SV tak, že je volí na výši postupných posic svých oddílů a pokud možná poblíže spojovací osy divise. Tato SV mohou býti: kóta 310 Na háji, Δ 301 Provázka, Δ 321 Rovina atd. Jakmile předvoje obsadily patřičné cíle, opouští velitel pluku jedno SV, aby se odebral rychle k následujícímu. Před svým odchodem oznámí svým podřízeným velitelům, kam odchází, a tam se odeberou pro instrukce, jakmile dostanou rozkaz k přemístění.

V nové posici, kam ho již předešel jeho orientační důstojník současně s orientačními důstojníky oddílů, vstoupí v styk s velitelem oddílů, určí jim podrobněji úkoly a podmínky přemístění. Jsou-li oddíly blízko jeho SV, spojí se telefonicky. Je-li některý oddíl příliš vzdálen, bude užito těchto pojitůk: štafet, jezdců, optického signalování a radiotelegrafie.

Chápeme, že veliteli divisního dělostřelectva nebude možno řídit přímo přemístování oddílů. Ponechá tedy veliteli lehkého pluku, aby nařídil včas pohyby, když ve svém operačním rozkaze určil posice, které se mají obsadit. Nechá si však hlásiti o činnosti lehkého dělostřelectva a může dáti nové instrukce pro následující fáse. Zastávky, které předvoj bude pravděpodobně nucen učiniti, budou zvláště vhodné pro zasažení velitele divisního dělostřelectva.

Spojení velitele pluku s velitelem divisního dělostřelectva bude uskutečněno tím způsobem, že velitel pluku spojí své SV se spojovací osou divise, byla-li tato již dostatečně prodloužena; nebo bude spojení zajištěno spojkami mezi SV a posunutou zpravodajskou ústřednou. Mimo to bude spojení zdvojeno spojením radiotelegrafickým.

Radiotelegrafie je způsob spojení, kterému si musíme stále více zvykat i při přibližovacím pochodu. Jeho užití bude sice při přemísťování přerušeno, ale tato nevýhoda bude značně menší, disponujeme-li rychlými dopravními prostředky a zmizí úplně, máme-li k dispozici stanice dvě.

Spojení s pěchotou bude zajištěno tím, že velitelé oddílů I a II budou poblíž velitelů patričních pěších pluků, kteří velí předvojům. Každý z těchto oddílů vyšle (podle předpisů) jednu styčnou hlídku k praporům, které tvoří předvoje.

To jsou nejdůležitější věci, jichž bylo třeba se dotknouti, abychom si mohli představit, jak bude dělostřelectvo manévrovat při tomto přibližovacím pochodu. Vše, co jsme řekli, nemůže se ovšem objeviti v operačním rozkaze velitele divisiního dělostřelectva, jelikož třeba ponechatí podřízeným velitelům jistou volnost v jednání, aby mohli přihlížeti k nepředvídaným okolnostem. Rozkaz bude tedy obsahovati skutečné rozkazy a směrnice. Může býti asi takový:

1. p ě š í d i v i s e.

Velitelství 1. lehké dělostřelecké brigády.

Čj..... SV Zlonice, 25. dubna 1924, 24 (dvacetčtyři) hod.

Operační rozkaz č. 10...

pro 26. dubna.

I. S i t u a c e. (§ I. divisního rozkazu.)

II. Úkol divise. (§ II. divisního rozkazu.)

III. Provedeni. (§ III. divisniho rozkazu.)

IV. Dělostřelectvo.

Dělostřelectvo utvoří dvě skupiny:

A — dělostřelecký pluk č. 1 a dělostřelecký oddíl 251 pod velením velitele dělostřeleckého pluku č. 1.

B — dělostřelecký pluk č. 101 pod velením svého plukovníka.

Skupina A.

Velitel skupiny dodá pro podporu předvoje každé brigády po jednom 8 cm oddílu. Tyto oddíly uspokojí žádosti velitelů o palbu, zahájí činnost z vlastního popudu na cíle, které poznali ve svém pásmu působnosti, nebo na žádost letce.

Ostatní dva oddíly tvoří skupinu k dispozici velitele divise.

V 6 hod. bude lehké dělostřelectvo na těchto místech:

I/1 na východ od Votrub 4 ve vyčkávacím postavení

II/1 na jih od Beřovic

III/1 Bakov.

Želevčice.

Postupné linie, za které bude dělostřelectvo posunuto, jsou tyto:

a — Δ 326 Salzberg, koty 276, 299, Δ 301 Provázka;

b — Δ 321 Rovina, Δ 264 Nade vsi;

c — Výšiny na sever od Stelčovsi a hřbet na sever od Vřetavického potoka;

d — kóta 305 (na západ od Zájezd), a hřbet, který se táhne ke Kovárům:

e — кoтy 333, 317, 304.

Velitel skupiny A zařídí sám přemístění oddílů za tyto linie, informuje stále velitele divisiního dělostřelectva o své činnosti a dodává mu všechny důležité zprávy, které získá.

Skupina B.

Hrubý pluk bude postupovati za hlavním vojem západní brigády po silnici Zlonice—Slaný—Brandýsek—Středokluky.

Velitel hrubého pluku vydá podrobné rozkazy pro pochod po dohodě s velitelem západní brigády.

Plukovník velitel hrubého pluku pochoduje s hlídkami v čele hlavního voje brigády a připravuje, jakmile to postup předvojů dovolí, nasazení svého pluku za liniemi určenými již pro skupinu A.

Rozkaz pro nasazení pluku bude udělen velitelem divisního dělostřelectva.

V. Dělostřelecká měřická rota.

Velitel roty sestaví dvě pozorovací skupiny, které se postupně zařídí, jakmile to postup převojů dovolí, na těchto bodech: Δ 326 Salzberg, Δ 321 Rovina, výšina na sever od Stelčovsi, kóta 305 na západ od Zájezd, kóta 333 na jih od Zájezd. Spojí se se zpravodajskou ústřednou, kde jest i velitel měřické roty.

Zbytek roty pochoduje za hrubým plukem.

VI. Oddíly budou následovány svými bitevními trény.

Plukovní trény a dělostřelecký muniční park provedou pochod podle pozdějších rozkazů.

VII. Donášení a spojení.

a) Velitelé pluků se snaží, aby se spojili telefonicky s velitelem divisního dělostřelectva s užitím spojovací osy divise.

Každý oddíl vyloží antenu a terč. V každém pluku bude zařízena permanence anten tak, aby mohly býti přijaty rozkazy a znamení letců i při pohybu. Rozkazy velitele divisního dělostřelectva budou při nedostatku telefonického spojení dodány radiotelegraficky a potvrzeny písemným rozkazem dodaným jezdcem.

b) Dvě letadla budou stále hotova k startu. Zprávy balonu budou dodány plukům péčí velitele divisního dělostřelectva.

Každý pluk vyšle jednoho cyklistu ke sběrně zpráv v Želečce v 6 hodin.

c) Spojovací osa divise (výťah z divisního rozkazu):

Zlonice—Bakov—Dolín—Blahotice—Podlešín—Želenice—Třebušice—Vřetovice.

Postupné umístění sběrných zpráv:

Želečce od 6. hod. počínaje, Blahotice od 7 hod. 30 min. počínaje, dále pak Podlešín—Želenice—Třebušice—.....

d) SV velitele divisního dělostřelectva Bakov od 7 hod. počínaje až do nového rozkazu.

Další místa podle postupu: Dolín—Blahotice—Podlešín—Želenice—.....

Dostanou:

děl. pl. čís. 1.

děl. pl. čís. 101.

děl. oddíl 251

vel. děl. měřické roty

gen. vel. 1. pěší div.

Generál velitel div. děl.
X.

Náměty z taktiky dělostřelectva.

(Pro ústní zkoušky kandidátů r. 1923—1924.)

(Mapa: Kladno—Slaný 1:75.000.)

Námět čís. 34.

I. Povšechná situace.

Nepřátelská armáda překročila severozápadní hranice Čech, zatlačuje naše krycí jednotky a postupuje všeobecným směrem na Prahu.

Česká armáda, která se shromažďuje na východ od Prahy, má jen tři pěší divise úplně soustředěné a hotové k boji.

Česká armáda dostala rozkaz zaujmouti hetovými divisemi obrannou posici všeobecně na linii: Dobrá (na silnici Praha—Nové Strašecí [Neu Strassitz], na jih od Kladna) — Kladno — Buštěhrady — Kralupy a zamezení zde další postup nepřátelské armády.

II. Zvláštní situace.

4. pěší divise jest střední ze tří divisí, zaujímajících posici, a dostala k hájení obranný usek, ohraničený těmito liniemi:

vpravo: Zvoleňoves (Swolenowes) mimo — Vřetovice (Wřetowitz) včetně — Malé Čičovice (Kl. Čičowitz) včetně — Lichoceves (Lichtendf.) včetně;

vlevo: Pchery (mimo) — Řebeč (včetně) — Hostouň (mimo) — Dobrovíz (Dobrowitz) včetně.

Obranná posice jest určena takto:

1. linie posice krycí: všeobecně tok Vřetovického potoka;

1. linie hlavní posice: silnice z Dřín do Buštěhradu — Buštěhrad — Zájezd — Libochovička;

linie tvrzí: kóta 374 (na severozápad od Řebeč) — vápenice (na silnici Řebeč—Buštěhrad) — Δ 352 Chelniec — kóta 333 — kóta 317 — kóta 304.

Podrobnější zařízení oblasti 4. pěší divise viz průsvitku čís. 1. Řešiti jest:

1. Sestavu divisního dělostřelectva a jeho posice.
2. Uspořádání velení dělostřelectva.
3. Zajištění spojení a donášení.

Námět čís. 35.

I. Povšechná a zvláštní situace stejná jako při námětu čís. 34.

II. Nepřítel postupující proti 4. pěší divisi dosáhl prostoru Slaný. Dne D v ranních hodinách započal nepřítel přibližovací pochod proti 4. pěší divisi.

Obranná oblast divise je úplně vybudována. Přední stráže mají úkol: přinutiti nepřítele k rozvinutí sil a pak ustupovati podle obranného plánu.

Řešiti jest:

Plán užití dělostřelecké palby při obraně oblasti.

Námět čís. 36.

I. Povšechná a zvláštní situace stejná jako při námětech čís. 34. a 35.

II. Nepřítel postoupil, po zatlačení předních stráží, dne D a dosáhl dotyku s první linií hlavní posice. Po patřičné dělostřelecké přípravě zahájil útok na celou oblast 4. pěší divise. Svůj hlavní nápor vedl proti středisku odporu „Bouchalka“.

Ke konci dne se nepříteli podařilo zmocniti se obou zákopů u „Bouchalka“ a postoupiti v pásmu střediska odporu „Bouchalka“ až před linii tvrzí. Zde byl zastaven protiútoky. Ostatní střediště odporu uhájila svých posic. (Viz průsvitku čís. 2.)

Velitel divise se rozhodl podniknouti v časných hodinách ranních dne D + 1 protiútok dvěma prapory divisní zálohy, aby dosáhl dřívějších posic.

Řešiti jest:

1. Činnost dělostřelectva v noci ze dne D na den D + 1.
2. Uspořádání dělostřelectva a velení pro protiútok.
3. Příprava a podpora protiútku dne D + 1.

Major generálního štábu František Němec:

Řešení námětu čís. 18.*)

I.

Jde o útok včleněného pluku na nepřítele, s nímž byl zjednán dotyk jinými našimi jednotkami.

Měly být vypracovány dispoice veliteli pluku

- a) pro shromáždění pluku,
- b) pro útok.

U námětů pro ústní zkoušky nebývá často situace pro stručnost dosti podrobně vyložena a proto je třeba v m y s l i t i se do situace a doplniti si ji. Mnohdy tato neúplnost je chtěná, ježto kandidát je nucen ukázat, zda dovede se v žít do situace, zda dovede logicky uvažovat. Nejde zde snad o náhodné uhodnutí řešení, jako spíše o jeho logické z d ů v o d n ě n í.

Jaká by byla situace našeho pluku v okamžiku, kdy by velitel pluku dostal od brigády rozkaz pro útok? V předvečer před útokem nocoval by pluk asi takto: 1. prapor v Dol. Tošonicích, 2. prapor v Hor. Tošonicích u západní části osady, která je na protisvahu, 3. prapor a velitelství pluku ve Vojkovicích. Pluk je 3—5 km od Stonavky, kterou má v hodinu 4. překročiti. Proto je třeba, aby velitel pluku jej přiblížil zrána před útokem k výchozí základně a rozmístil tak, aby mohl vyrazit k útoku v e v h o d n ě m t v a r u. To je s h r o m á ž d ě n í pluku. Plukovník řídí podmínky shromáždění buď v přípravném rozkaze nebo jedním z odstavců rozkazu pro útok.

Jaké je shromáždění pluku v našem případě? Tvar shromáždění má dovolovat rychlý přechod k tvaru útočnému a proto si musí velitel pluku nejdříve učinit představu o t v a r u, v j a k ě m c h c e ú t o č i t. Šířka pásma, činící 1½ km, vyžaduje zasazení dvou praporů do útočného sledu. Kde chce velitel provést svůj manévř? Tam, kde očekává, že odpor bude slabší, t. j. tam, kde terén je nejsnadnější pro obranu a skýtá vhodné přístupy pro útočníka. Jaký je terén? Táhlý hřbet od 383 přes Horní Žukov, kde je jeho nejvyšší bod, a pak spadající přes malé sedla

*) Do námětu se vloudila chyba: místo shromáždění severně od H. Tošonic mělo státi východně Hor. Tošonic.

390 k Stonavce od Červeného hostince až k jižnímu okraji Horních Třanovic. Ve své střední části hřeben je kryt osadou H. Žukovem, dlouhou asi 1500 m, jinak je celkem nekrytý a tedy výhodný pro palbu nepřátelských kulometů a dělostřelectva. Nad to boj v osadě, již nutno celou projít, při obraně domu za domem může se značně prodloužit. Jižní část pásma je prostoupena roklemi, které se křivě-lace táhnou až k cestě 395 — Horní Žukov. Mezi Horním Žukovem a 395 prostírá se kosočtverečný les, jehož dlouhá diagonála (ve směru útoku) činí as 1 km a největší šířka as 400 m. Mezi 372 a 395 zasahuje podél příčné rokly severní cíp lesa v šířce asi 200 m. Kosočtverečný les zahrazuje obraně z Horního Žukova výstřel do jižní části směrem 395. Dobyť 395 a kosočtverečného lesa umožňuje obchvácení Horního Žukova ve směru na 383 a Dolní Žukov. Proto hlavní nápor ve směru 395 kosočtverečný les. Nad to terén se zde výborně hodí pro postup záložního praporu.

Tento záměr manévru, vyžadující 2 prapory v útočném sledu, jeden orientovaný na 390 — Horní Žukov, a druhý na 395 — 372 a záložní prapor za pravým praprem, vede k shromáždění v podobném tvaru a to dva prapory prvního sledu čelně k jich cílům: jeden prapor na východním okraji lesa od domků asi 200 m severně 351 na jih (2. prapor po cestě na Vyrabana a odtud polní cestou k severu), další prapor v severním cípu lesa a přilehlé části Mušalek (1. prapor po silnici přes Horní Tošonovice na Těšin), záložní prapor na západním okraji lesa od průseku na 351 jižně. Prapory první linie posunou svůj první sled vpřed na svahy k Stonavce, pokud skýtají skryt, tak, aby přítomnost oddílů nebyla nepřítelem zpozorována. Toliko kulometry, pro které západní svahy neskytají posíci, odkud by mohly přestřelovati, byly by posunuty až na vyvýšený břeh potoka, aby mohly podporevatí vyrazení k útoku. Prapory jsou od potoka (výchozí základny útoku) na 500—800 m a musely by vyraziti o to dříve (stanoví velitelé praporů) před hodinou H.

O záměru manévru a útočném tvaru bylo již mluveno, zbývá zmíniti se o cílech. Pluk dostal by za první cíl Horní Žukov — 372. Velitel pluku musí zde vložit předchozí cíle a rozdělit je na prapory.

Postupní cíle pro 2. prapor (severní):

1. kopec s lesíkem 600 m západně 390,
2. západní část Horního Žukova až ke kapli,
3. východní část Horního Žukova.

Postupní cíle pro 1. prapor (jižní):

1. hřeben spadající k jihu 400 m východně Horních Třanovic,
2. 395 a kosočtverečný les,
3. 372.

Hranice mezi prapory: dvůr v Horních Třanovicích (pro 2. prapor), kosočtverečný les (pro 1. prapor), $\triangle$ 386 (pro 1. prapor).

Četa doprovodných zbraní k dispozici severního praporu (pro útok na osadu).

Záložní prapor by postupoval roklí potoka od lesa k Horním Třanovicím a odtud roklí ke kosočtverečnému lesu.

Užití kulometné roty záložního praporu: kulometná rota ve vyčkávací posíci na východním okraji lesa u 351; hotova zasáhnouti, kdyby se ukázaly vhodné cíle na vrších východně Stonavky. Dále lze pomýšletí na její užití při útoku na 372, kdy mohla by zasáhnouti

střelbou s 395. To však záleží od vývoje boje. V zásadě musí býti tyto kulomety vždy nasazeny tak, aby se mohly připojití včas ku svému praporu.

II.

Prapor (1. prapor útočící na 395):

Jeho s e s t a v a: 2 roty v 1. sledu, jedna má za cíl 395, druhá kosočtverečný les. Záložní rota při útoku na 1. postupný cíl za pravým křídlem, při útoku na 2. cíl za levým křídlem. Pro první cíl je vhodno manévrovat z jihu, pro druhý cíl je třeba obchvátiti 395 ze severu.

Užití kulometné roty: Severní rotě, která musí útočiti na čtvercový les 500 m jihozápadně od 390 a na kosočtverečný les, třeba dáti k dispozici 1 kulometnou četú, protože zde není posice, odkud by se dal celý terén ovládati, protože je prostoupen roklemi a v severní části dosti krytý. Zbytku kulometné roty upotřebí sám velitel praporu za velení velitele kulometné roty. Palebné posice byly by postupně tyto: 1. západní břeh Stonavky jižně od mlýna v Horních Tránovicích (podporuje postup ke Stonavce a její přechod, pak kryje pravy bok); 2. na svahu, kde je T od Ob. Trzanowitz (175000) (podporuje útok na 395 a jižní okraj kosočtverečného lesa); 3. na 395 (podporuje útok na 372).

Major generálního štábu František Němec:

Řešení námětu čís. 24.

Situace je tato: Nepříteli se podařilo na sklonku dne překročiti Olšu a vytvořiti předmostí 2 km hluboké. Za noci byl boj obnoven, není však známo přesně kde, v jakých rozměrech a s jakým výsledkem.

Divise nocuje kryta předními strážemi asi na linii Dobrá—Skalice. Většina její pěchoty a dělostřelectva je východně Ostravice. Nazítří má divise provésti přibližovací pochod vstříc nepříteli. Jak provede divise tento postup? Nejprve půjde veliteli divise o to, aby se zmocnil výšin mezi Holčínou a Stonavkou, hřebenu tošonovicko-domaslovického a teprve, až zde bude umístěno jeho dělostřelectvo, může rozvinouti své předvoje přes Stonavku.

Jaké zprávy bude požadovati od jezdeckta pro tento svůj pochod?

a) Nejprve bude ho zajímati, aby co nejdříve zvěděl, jaký je osud krycího oddílu. K tomu cíli vyšle dvě hlídky jezdecké, jednu podél osy silnice Tošonovice—Těšín, druhou přes Domaslovice—Grodisch, obě s úkolem navázati styk s krycím oddílem.

b) Pak bude požadovati od eskadrony, aby kryla postup divise, t. j. aby propátrávala před pěchotnými předvoji pásmo divise tak, aby předvoje nenarazily neočekávaně na nepřítele ve větší síle. Konečně, aby zjednala první dotyk s nepřítelem. Řčení „v celém pásmu“ neznačí, že eskadrona bude rozdělena stejnoměrně po celé šíři. Taková eskadrona by byla zastavena první slaboučkou nepřátelskou clonou, poněvadž by neměla síly, aby ji prorazila. Proto postupuje hlavní část eskadrony podél hlavní osy a v ostatním pásmu ponechává jen slabé částice.

V našem případě by hlavní část eskadrony (2 čety a zbytek 3.) postupovala podél osy silnice Tošonovice—Těšín, 1 roj na Wutykow—316—341—352 a jeden roj na Pitrov—les Rozsades—Grodisch.

Od hlavní části by velitel žádal, aby nejprve dosáhla Horních Tošonic a hlásila, zda jsou obsazeny, nebo aby je udržela až do přechodu pěchoty; 2. aby hlásila, zda nepřítel překročil Stonavku; 3. aby překročila sama Stonavku a aby na vrších východně Stonavky zpomalovala postup nepřítelův.

Jaký bude tvar této hlavní části eskadrony? Eskadrona nebude postupovati v proudu po silnici, nýbrž v přibližovacích tvarech, kryta malým předvojem (půl čety) a malými hlídkami na vzdálenost 1—2 km a to: 1. hlídka přes 379 na Mušalki a údolí potoka Czerna R.; 2. hlídka celkem ve směru silnice; 3. hlídka podél dráhy na Vyrabanou—Horní Tránovicě.

Eskadrona sama bude postupovati údolím potoka k zámku v Dolních Tošonicích, pak kryta za Horními Tošonicemi přesune se na jih, aby byla kryta masou lesa Fifejdy.

Námět číslo 34.

Major franc. generálního štábu Julien Flipo:

Námět z taktiky jezdeckva.

(Speciální mapa Nýřany a Horšův Týn.)

Povšechná situace.

Červená strana severní zahájila počínajíc 1. květnem útočnou bitvu jihozápadně od Plzně, aby úsilím na levém břehu řeky Radbuzy vyprostila město, které Modrá (jižní) strana drží déle než měsíc.

Velitel Modré strany, aby lokalisoval neúspěch, který měl, přivádí za frontu čerstvé jednotky, jež organisují a poté obsadí novou posíci, na níž má býti zastaven další postup nepřítelův.

Zvláštní situace.

1. pěší divise je vykládána počínajíc 2. květnem od 9 hodin ve vykládacích nádražích v Bischofteinitz (2 vykládací rampy) — Semeschitz (1 vykládací rampa) — Křenova (1 rampa) podle této tabulky:

Prvky	Vykládací nádraží	Hod. příj.	Konec vykl.	Poznamky
Štáb 1. brig.	Křenová	9.20	11.20	
Štáb, pom. rota, 1. prap.				
1. pluku				
Štáb p. divise	Bischofteinitz (č. 1)	9.40	11.40	
Eskadrona	Semeschitz	10.30	12.30	
Štáb 1. odř. a 1 bat.	Bischofteinitz (č. 2)	11.—	13.—	
2. prapor	Křenová	12.—	14.—	
2. baterie	Bischofteinitz (č. 1)	12.20	14.20	
3. prapor	Semeschitz	13.10	15.10	
3. baterie	Bischofteinitz (č. 2)	13.40	15.40	

Velitel divise, který se stavil v armádním stanu v Taus (12 km jižně Bischofteinitz), aby tam přijal instrukce, přijíždí v 11 hodin do Bischofteinitz a dá tento rozkaz:

I. armáda.
1. divise.
Štáb.
3. oddělení.
Čj.../op.

Bischofteinitz, dne 2. května, 11 h 40'.

Zvláštní rozkaz č. 10.

1. Nepřítel zdvojnásobuje svá úsilí, aby nás zahnal do hor.

Jeho poslední útok mu umožnil dosáhnouti v 9 hodin čáry: Nürschan—Zwug—Moguntia—Birkenberg (severovýchodně Dobružan).

V zalesněné krajině severozápadně Teinitz—Birkeln (asi 4 km na jih od Nürschan) byla způsobena mezera mezi 5. a 6. divisí, která mohla být vyplněna pouze nasazením divisních eskadron.

5. pěší divise (staniční velitelství Ostrau) a 6. pěší divise (staniční velitelství Staab) jsou vyčerpány a nemají již žádných záloh.

Zdá se, že nepřítel, jehož útok byl zatím zastaven, připravuje nový útok po ose Nürschan—Lochutzen (asi 9 km jihozápadně od Nürschan), směřující pravděpodobně na výšiny jižně od Přebyšov. (Preheischen asi 5 km západozápadojižně od Nürschan.)

II. Úmyslem velitelství jest:

1. dáti organisovati a obsaditi čerstvými jednotkami přehradnou posici povšechně na čáře: tok Radbuzy—Hradzen—Kühlhübel (ihned jihozápadně od Hradzen) — Hühnerbg.—Böhmerwald (asi 7 km jižně od Kladrub);

2. podepřítí několika posilami nasazené divise a to tak, aby mohly zpomaliti postup nepřítelův až do 3. května večer;

3. stáhnouti tyto divise na jih od přehradné posice z 3. na 4. května.

III. Úkol divise.

1. Posune co možná nejrychleji své nejdříve vyložené jednotky ve směru Lochutzen, aby v této krajině podepřely frontu a obnovily spojení mezi 5. a 6. divisí.

2. S valným vojem obsadí a organisuje přehradnou posici na frontě Hradzen (spojení s 2. pěší divisí) — Kühlhübel—Honositz—les Branden—Kapsch (spojení na východním okraji vesnice s 3. pěší divisí).

IV. Proto:

Velitel 1. brigády, maje velení nad oddílem složeným z divisní eskadrony, 1. pěšího pluku a 1. oddílu 1. lehkého dělostřeleckého pluku, postoupí co možná nejrychleji po ose Zetschowitz—Honositz—Lochutzen s tímto úkolem:

1. podepřítí obrannou frontu v krajině Lochutzen—Přebyšov (Preheischen) tak, aby znemožnil prolomení fronty mezi 5. a 6. divisí: vystřídati nasazené prvky jezdecka;

2. krýtí až do 3. května večer instalaci divise na přehradné posici, kterou má obsaditi.

V. V případě nuceného ústupu připojí velitel 1. brigády svůj pohyb k pohybu 5. divise a zvolí za ústupovou osu silnici Ostrau—Kostelzen—Elschelin.

Nebude však nikterak zesilen.

VI. Velitel této 1. brigády bude disponovati kromě jeho vlastních prostředků jedním autem a dvěma motocykly.

VII. Stanoviště velitelství 1. p. divise bude v Zetschowitz a zahájí činnost 2. května v 16 hodin.

Dostanou: Velitel 1. brigády 2 výtisky, velitel divisiho dělostřelectva 2 výtisky, divisní eskadrona 1 výtisk.

J e s t s t u d o v a t i :

1. Užití eskadrony, která byla přidělena veliteli 1. brigády;
2. pochod divisní eskadrony;
3. rozkazy velitele divisní eskadrony.

Právě vyšlo !

Právě vyšlo !

» VOJNA «

Česká minulost v díle Jiráskově.

Uspořádal Dr. R. TSCHORN.

Kniha tato podává naši vojenskou minulost, která se odráží
v díle našeho slavného Mistra ALOISE JIRÁSKA.

Jest to dobrá kniha pro našeho vojáka. Nechť neschází v žádné vojenské knihovně.

Knihu tu vydal

Čsl. vědecký ústav vojenský
Praha II., Ostrovní číslo 26.

Tam budtež řízeny všechny objednávky.

Cena této objemné knihy o 650 stranách a s velmi četnými obrazy jest za 55 Kč.

Průsvítka čís. 1.

Přílož na mapu 1:75000 Kladno—Slaný.

Rovina 321 4

Legenda:

- hranice divisi
- .-.- brigád
- - - středisek odporu

Pawlow
do Prahy

Průsvitka čís. 2.

Přílož na mapu 1 : 75000 Kladno—Slaný.

